

Chuyện Ơn Gọi Hiếm Có:

Cả Hai Sắp Đám Cưới, Lại Rủ Nhau Đi Tu

Trần Ngọc Vân sưu tầm

Trước khi khám phá ra ơn gọi của mình, Cha Javier Olivera và Sơ Marie de la Sagesse đã chuẩn bị làm đám cưới với nhau. Nhưng Chúa lại xếp đặt cho họ một cách khác.

– Cha Olivera cho biết “cả hai đều lớn lên trong những gia đình Công Giáo và “cha mẹ chúng tôi lại quen biết nhau từ lúc còn bé.” Hai người gặp nhau thường xuyên khi còn là trẻ em.

“Nhưng tôi thực sự không còn giữ đạo nữa. Khi lên 19 tuổi, sau khi đi lang thang kiểu ‘tây ba lô’ ở Peru xong thì tôi trở về nhà và gặp lại cô ấy. Tôi hỏi cô ấy rằng cô có tin vào sự giữ trinh tiết trước khi kết hôn không, bởi vì đối với tôi, đây chỉ là một sáng chế của giáo hội. Cô ta kể ra một loạt các nguyên lý của sự tiết trinh một cách rõ ràng và mạch lạc, từ quan điểm triết lý cho đến niềm tin tôn giáo, và điều đó làm cho tôi thật sự ngỡ ngàng. Tôi đã gặp được một người phụ nữ biết bảo vệ những gì cô ấy tin và đồng thời lại rất thông minh,” Cha Olivera nhận xét.

– Ngay sau cuộc gặp gỡ đó, họ bắt đầu hẹn hò nhau. Tại thời điểm đó, cả hai đang theo học ngành luật. Olivera theo học tại viện Đại học Buenos Aires và cô ta học tại viện đại học La Plata.

– Cha Olivera nói rằng “cũng giống như các việc tán tỉnh bình thường nhưng chúng tôi đã tận dụng những cái đẹp văn hóa qua âm nhạc, văn học và triết học. Chúng tôi chung nhau đọc sách, chúng tôi rủ nhau ra quán uống cà phê. Chúng tôi nhập bọn với bạn bè đi tham dự hội nghị văn chương của các tác giả Công Giáo Argentina.”

“Tôi bắt đầu thực hành đức tin trở lại, tức là cầu nguyện và đi lễ Chúa Nhật. Tất cả phần lớn là nhờ ở cô ấy, Thiên Chúa chủ yếu dùng cô ấy như một công cụ,” Cha Olivera nói, thêm rằng họ cũng lần chuỗi Mân Côi chung với nhau.

– Về phần mình, Sơ Marie de la Sagesse, tên rửa tội là Trinidad Maria Guiomar, nói với ACI Prensa rằng những gì Sơ đánh giá cao nhất về người bạn trai là “sự chân thành tìm kiếm sự thật mà không lo sợ hậu quả.”

Họ đính hôn với nhau khi vừa lên 21 tuổi và quyết định sẽ kết hôn sau khi ra trường đại học, tức là 2 năm rưỡi sau đó.

KHÁM PHÁ RA ƠN GỌI

Bỗng một ngày kia, người anh trai của Trinidad Maria đã tung ra một tin động trời là anh ta sẽ gia nhập chủng viện, và Sơ ấy nhớ lại cảnh tượng lúc ấy, “gia đình chúng tôi đã choáng váng quay cuồng bởi vì chúng tôi không thể tưởng tượng ra việc đó nổi.”

“Tôi đang có xe hơi và với vị hôn thê của tôi, chúng tôi quyết định đưa anh ta đến chủng viện ở San Rafael, tỉnh Mendoza.” Sơ nói: “Cả hai chúng tôi quyết định nấn ná ở lại thêm một vài ngày để Javier có cơ hội gặp lại một số bạn bè cũ nay cũng đang ở chủng viện, và Trinidad Maria có thể gặp lại một số bạn bè trong một dòng nữ ở đó.”

Cha Olivera kể tiếp: “Khi chúng tôi trở về, chúng tôi bàn luận về tất cả những chuyện điên rồ đó, rằng thật là uổng phí khi người anh trai của cô bỏ lại tất cả mọi thứ, trong đó là một gia đình tương lai và một sự nghiệp quan trọng.”

Nhưng chúng tôi cũng bắt đầu tự hỏi, “Điều gì sẽ xảy ra nếu Thiên Chúa cũng gọi chúng tôi như vậy?” Và câu trả lời đầu tiên là, “không” một cách rất mạnh mẽ, đó là việc điên rồ, vì chúng tôi đã vừa trải qua một cuộc hứa hôn thực sự đẹp và chúng tôi đã mua sắm đáng kể cho lễ thành hôn.

Nhiều tuần trôi qua, nhưng câu hỏi vẫn ám ảnh mãi: “Trong cái đáy sâu thẳm của linh hồn, tôi liên tục suy nghĩ về những gì sẽ xảy ra nếu Thiên Chúa gọi tôi, nếu tôi để lại tất cả mọi thứ, tại sao không phải là một linh mục nhỉ? Cách tốt nhất để được lên thiên đường là cuộc sống linh mục hay cuộc sống vợ chồng? Nơi nào, tôi có thể làm tốt nhất?”

Sau rất nhiều trăn trở, Cha Olivera đã quyết định cho vị hôn thê của mình biết về mối quan tâm ấy, bất ngờ thay, cô ấy cũng thú nhận rằng cô đã “nghĩ những điều tương tự” sau khi người anh trai gia nhập chủng viện.

Tuy nhiên, họ đã không quyết định gì cả. “Vì chúng tôi vẫn còn hai năm nữa thì mới học xong, đó là một lý do tuyệt vời để trì hoãn,” Cha Olivera nói.

Họ đã kiếm tới “một cha giáo rất thận trọng” để làm cố vấn, và vị linh mục nói với họ: “nhìn này, đó là một vấn đề riêng giữa mỗi một người chúng con và Thiên Chúa. Không ai có thể can thiệp vào chuyện linh hồn.”

Về phần mình, Sơ Marie de la Sagesse nói với ACI Prensa rằng “đó là một thời gian rất dài để suy nghĩ một cách thật sâu xa, dài tới hai năm, cho đến khi tôi nhận thức rõ ràng rằng Thiên Chúa đã dành một đời sống tận hiến cho tôi, và tôi không còn chút nghi ngờ nào rằng Ngài muốn tôi từ bỏ tất cả.”

– Sau khi ra trường, cả hai đều chấp nhận ơn gọi của họ. Năm 2008, khi cả hai đều lên 31, Olivera được thụ phong linh mục tại giáo phận San Rafael, và Marie de la Sagesse khấn trọn đời trong dòng Chúa Giêsu Thương Xót.

– Cha Olivera hiện tại làm giáo sư đại chủng viện và có một blog là “Que no te la cuenten” (tìm cho chính mình). Ngài viết một cuốn sách dạy về cách giải quyết những chuyện nghi ngờ có tựa đề “¿Alguna vez

pensaste? El llamado de Cristo” (bạn có bao giờ nghĩ về nó không? Ôn gọi của Chúa Kitô).

– Sơ Marie de la Sagesse thì sống ở miền nam nước Pháp và phục vụ ở giáo xứ Saint Laurent, giáo phận Fréjus-Toulon.

Nhắc đến câu chuyện của họ, Sơ nói rằng “tôi coi đó là một ân sủng đặc biệt khi cả hai chúng tôi đã nhận được ơn gọi hầu như cùng một lúc. Vì vậy, sự quan phòng của Chúa thì thật là chu đáo, Ngài không bỏ mất bất kỳ một chi tiết nhỏ nhất nào. Và điều mà tôi thực sự đánh giá cao là chúng tôi vẫn còn là bạn và không chỉ cho chúng tôi mà thôi, nhưng cho cả hai gia đình chúng tôi nữa.”

